

JAVA-BODE

NIJWS- HANDELS- EN ADVERTENTIE-BLAD VOOR NEDERLANDSCH-INDIE.

A^o. 1856.

Zaterdag 7 Junij

N°. 46.

Prijs per half jaar voor Batavia . . . . . f 12,50.
Java . . . . . 15,—.
Buitenbesittingen . . . 17,50.
De betaling geschiedt vooruit. — Brieven franco.

De JAVA-BODE verschijnt op Woensdag en Zaterdag van elke week, voorpost.

De prijs der Advertentien is ZESTIG duiten voor de Vijf Woorden. Bij eerste of meerdere herhaling DERTIG. Behalve het Zegel voor den Lande. Advertentien kunnen worden aangenomen tot elf ure's voormiddags.

Bij deze Courant behoort één BIJVOEGSEL.

Bij besluit van den Gouverneur-Generaal, van den 4 Junij 1856 no. 1, is aan *Arend Willem Remmert* verleend een tot uitsluitende gebruikmaking, strekkend ootrooi (no. 22 van het register), voor den tijd van tien jaren, voor eene, zoo bij verklaart, door hem gedane uitvinding, bestaande in een verbeterd toestel om het suikerrietsap door middel van stoom te verdampen.

Militair Departement.

Benoemd:

Tot ridmeester, kommandant der cavallerie van den barissan te Madura, de kapitein der infanterie van dien barissan pangeran *Mangkoes Adi Negoro*.

Advertentien.

De ingenieur 1ste klasse, chef der 1ste waterstaat-afdeeling, verwtigt het publiek, dat op den 9den dezer de passage over de brug, gelegen over de Bacherasgracht bij het chineesche hospitaal, tot nadere opzegging toe zal afgesloten worden.

Namens den kerkeraad der evangelische gemeente te Batavia wordt bekend gemaakt, dat de post van organist der Buitenkerk, waaraan verbonden is een inkomen van f60, benevens f10 voor traploos 's maands, is vacant geworden.

Zij die naar die betrekking wenschen te dingen, worden uitgenoodigd zich vóór ultimo dezer schriftelijk bij den kerkeraad aan te melden.

Op Dingsdag den 1sten Junij 1856, des morgens ten 11 ure, zal door en ten burele van den onderdirecteur der genie in de 1ste militaire afdeeling, in het openbaar, hetgeen worden de levering van 25,000 mudden kalk, afgevoerd meer of minder als blijken mogt noodig te zijn, ten behoeve der geniewerken te Batavia, Rijswijk, Weltevreden en Meester Cornelis, welke levering zal loopen over een tijdvak, aanvangende met 1 September 1856 en eindigende met ultimo Junij 1856.

De resident van Pekalongan maakt bekend, dat op den 10den April 1856, in den Chineschen Kamp te Pekalongan is vermist geworden, een bankbiljet groot f1000, gemerkt no. 215, en de dagteekening dragende van 16 Junij 1851.

Degene, die in het bezig daarvan mogt geraken, wordt verzocht, daarvan schriftelijk, onder opgave der herkomst, mededeeling te doen.

Landmail van Junij.

De directeur der posten te Batavia, herinnert belanghebbenden dat, het mailtoestel in Junij den 11den zullende vertrekken, de brievenpakketten daarmede te verzenden, bij het postkantoor te Weltevreden zullen worden gesloten op Dingsdag den 10den Junij aanstaande:

- des avonds ten 8 ure, voor Europa, Britsch-Indie, China enz., enz.
- des middags ten 1 ure, die voor Banks, Palembang, Billiton en Rieuw.

Vendutien.

Maandag 9 Junij, in de toko Rijswijk.

Dingsdag 10 Junij, à 2 pCt. vendusalaris voor het commissiehuis van van Slooten, Morgan & Co.

Woensdag 11 Junij, à 2 pCt. vendusalaris, voor het commissiehuis van van Slooten, Morgan & Co.

en

Voor het commissiehuis van *Abeelen, Dennison & Co.*

Donderdag 12 Junij, voor het commissiehuis van van Slooten, Morgan & Co.

Vrijdag 13 Junij, in een der pakhuizen van *Adam & Co.*, aan de Grootte Rivier, door *Vaupel & Co.*

Zaterdag 14 Junij, des voormiddags ten 10 ure, voor 's lands kleeding- en provisiepakhuizen.

Oprøeping van Crediteuren.

In de *Javasche Courant* van heden worden opgeroepen de debiteuren en crediteuren in den navolgenden boedel:

Door den Agent der Bataviasche Weeskamer te Poerwakarta: van *Wijlen Charles Kerjou*.

Aangekomen Vreemdelingen.

Van den 2 tot en met den 6 Junij 1856.

HOTEL DER NEDERLANDEN. *H. L. Jansen*, van Buitenzorg. — *L. Beit*, van idem. — *J. Cooldige*, van idem. — *Dr. A. Gregg*, van idem. — *C. de Groot*, van idem.

HOTEL DES INDES. *P. Toulhous*, van Pondictierij. — *John Richardson*, van Buitenzorg. — *Lust*, van idem.

MARINE HOTEL. *C. B. Holowaty*, van Singapore. — *Raodere*, van de reede.

JAVA HOTEL. *A. G. Bosch*, van Padgna. — *Th. Booth* en *Echigenoot*, van Batavia. — *H. Narnham*, van Melbourne. *E. Christoffels*, van Macasser.

HOTEL WILLEM II. *de Bruijn*, van Padang. — *J. D. Heimpell*, van Becassie.

Advertentien.

Getrouwd:

G. J. TOBIJN

Weduwnaar van *A. B. M. van de Lande*,

en

J. M. C. VERMAASEN.

BATAVIA, 31 Mei 1856.

(1245)

Bevallen van eene DOCHTER, *M. M. Sébo*, geb. *Robjyn*.

TOEBAN, 13 Mei 1856.

(1242)

Voorspoedig bevallen van eene DOCHTER, *J. C. de Groot*, geb. *Bornemann*.

SAMARANG, 27 Mei 1856.

(1238)

Voorspoedig bevallen van een ZOON, *M. J. C. de Voogt*, *Molenbroek*.

TOEBAN, 28 Mei 1856.

(1240)

Voorspoedig bevallen van eene DOCHTER, *L. Dankmeijer*, *Dinger*.

BATAVIA, 29 Mei 1856.

(1264)

Ontijdig bevallen van een welgeschapen ZOON, *D. Buys*, *Brunsveld van Hulten*.

BATAVIA, 4 Junij 1856.

(1292)

Bevallen van een ZOON, *P. A. Voûte*, *Bekking*.

BATAVIA, 6 Junij 1856.

(1278)

Enige kennisgave.

Heden overleed alhier in den ouderdom van 83 jaren, aan de gevolgen eener kortstondige doch hevige borstziekte, mijn dierbaren onvergetelijken echtgenoot *C. R. A. Hansen*, in leven controleur der 2de klasse bij de landelijke inkomsten en cultures, mij nalatende drie jonge kinderen, terwijl ik de geboorte van een vierde te gemoet zie; wat ik en mijne kinderen verliezen laat zich niet beschrijven maar kan alleen begrepen worden door diegenen die al de deugden van den overledene hebben gekend.

(1279)

J. P. HANSEN,

MADISON, 28 Mei 1856.

geb. *Saaijman*.

Enige kennisgave.

Uitverkoop,

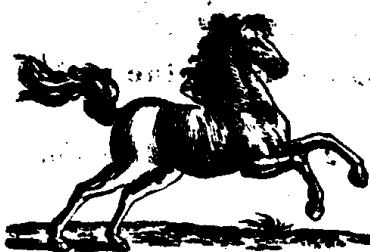
op Maandag den 9 Junij.

In de TOKO RIJSWIJK.

van diverse Toko goederen, Mode artikelen, waaronder Zijden, Barrège, Mousseline Brodé Kleederen, Hoeden, Coiffures, gemaakte Bloemen, geborduurde Onderrokken, zijden Lint, Kousen, Sokken, Handschoenen, Katoen en Linnen, Gordijnengoud, Franjes van Agrementen, Parasols, Waaijers, Heeren- en Dameschoenen, enz., enz. Spiegel, Schilderijen, Étagères voorwerpen, Necessaires en Reis-étuis, Zweepen, Carwatsen, enz., enz.

Alles Zondag 8 Junij voor een ieder te bezigtigen.

(1261)

VENDUTIE

van
SUMBAWA
PAARDEN.

Op Dingsdag en Woensdag 10 en 11 Junij

tegen 2 pCt. Vendu Salaris,

voor het Commissiehuis van van Slooten, Morgan & Co. van 237 Sumbawa Paarden, aangebragt per *Fatih Rachman*, waaronder verscheidene Rijpaarden en spannen Wagenpaarden. Van af heden te bezigtigen op het Plein der Javasche Bank.

(1276)

VAN SLOOTEN, MORGAN & Co.

Vendutie

op Woensdag den 11 Junij 1856,

voor het commissiehuis van *Abeelen, Dennison & Co.*, van diverse beschadigde en onbeschadigde Lijnwaden, Amerikaansche Wip-, Salon-, Bureau- en Tuinstoelen, Hollandsche nieuwe Leggers, Saksische Kanarievogels in fraaije kooijen, Glas, Porcelain, Pleet- en Aardewerk, Tafel-, Desert- en Theeserviezen, Hangstolpen, enz.

alsmede:

- 2 kisten Roode Batik Doeken.
- 2 Batik Sarongs.
- 51 stukken Vlaggen Doek.
- 1 kist Changean. 1 kist Meubel Damast. 1 kist Hoofddoeken.

(1289)

Op de Vendutie van Donderdag 12 dezer zullen almede worden verkocht:

diverse Lijnwaden, Loodwit, Glaswerk, een partij fraai Kinderspeelgoed, Chinesche Kandij Suiker, diverse Provisiën en Dranken, enz.

(1287)

VAN SLOOTEN, MORGAN & Co.

Vendutie

op Vrijdag den 13den Junij 1856,

in een der pakhuizen van *Adam & Co.*, aan de Grootte Rivier, door *Vaupel & Co.*, van eene belangrijke partij Lijnwaden, waaronder gedrukte en geweven cottonettes, etc., grootendeels zonder reserve.

(1294)

DE ONTROUWDE ZAAKWAARNEER, (vervolg en slot.)

„Gelijk mijn klerk u reeds gezegd heeft,” begon de wekeraar, „ben ik gezind uw vermogen aan u terug te geven.”

„Dat weet ik reeds,” antwoordde Seilitz. „Ik dacht ook wel, dat het slechts scherts was van uwe zijde, en dat gij mij op de proef wildet stellen.”

„Dat hadt gij reeds lang moeten hemerken, maar jonge lieden zien alles terstond van de ongunstigste zijde in,” antwoordde Jacob lagchend.

Onder allerlei grappen van Jacob namen de drie mannen rondom de dampende pinnchglazen plaats, staken hunne sigaren aan en begonnen over hunne vroegere aangelegenheden te spreken.

Na verloop van een uur begon Seilitz den schijn aan te nemen, als of hij door den slaap bevangen werd. Jacob zag Frans aan en knikte hem toe — Hij nam zijn glas nog eens op, verzocht de beide jonge mannen hetzelfde te doen en klonk met hen, dat de glazen rinkelden.

Op hetzelfde oogenblik, dat zij de ledige glazen weder op de tafel wilden zetten, trad Greiffman binnen:

„Goeden avond, heeren! Laat ik u niet storen, ik ben ook een vriend van gezellig verkeer en neem de vrijheid bij u plaats te nemen.”

Hij deed, gelijk hij zeide. — Intusschen was Jacob

zeer toornig geworden, maar liet hiervan niets blijken; onrustig liep hij echter in de kamer heen en weder. Frans gaf hem een wenk, en nu werd hij bedaard en zette zich weder bij hen neder. Zoo zaten zij wel een half uur lang rondom de tafel, zonder dat er veel gesproken werd. Seilitz had weder de houding aangenomen, als of hij sliep. Eensklaps begon Greiffman zeer ernstig: „Jacob! ik ben van daar hier gekomen om alles, wat gij van mij in bezit hebt, terug te eischen. Ik verzoek u daarom mij, zonder verdere omwégen, mijn eigendom te overhandigen.”

„Ik heb niets van u,” antwoordde Jacob koel.

„Goed, dan zal ik het zelf nemen. Goede Jacob! de heer Frans is mijn zoon. Gij kunt dus wel begrijpen, dat ik zeer goed weet, waar de papieren zijn.”

„Zijt gij zijn zoon?” vroeg Jacob verschrikt, terwijl hij Frans aanzag.

„Om u te dienen!” antwoordde deze, bedaard zijn glas ledigende.

Seilitz ontwaakte, of sloeg ten minste zijne oogen op: „Ik eisch insgelijks mijn vermogen terug.”

Jacob was doodsblijk geworden.

„Hier helpt u niets, mijn waarde oom!” zeide Frans opstaande. „Ik ben in het bezit uwer geheimen, en daarom zult gij niet weigeren, dezen beiden mannen terug te geven, wat hun sedert langen tijd toekwam. Zoo gij daartoe niet gezind zijt, zal ik mij genoodzaakt

zien, naar de politie te zenden en u te laten pakken.”

„Zoo? wilt gij dat doen?” vroeg Jacob knorrig. „Meent gij dan, dat ik u mijne geheimen heb toevertrouwd? Gij dwaalt; het was slechts een list van mij, om u op de proef te stellen, daar ik reeds lang wist, dat gij bekend waart met Greiffman en Seilitz.” De schurk dacht zijne tegenpartij hierdoor van haar voornemen af te brengen; maar zijne pogingen waren vruchteloos, ofschoon de beide hoofdpersonen begonnen te wankelen.

„Wij zullen eens zien, hoe lang gij het zult volhouden,” hernam Frans, op den woekeraar toetredende. „Ik beveel u nogmaals de papieren goedwillig over te geven; zoo gij dit vergeet...”

Nu wat dan, zoo ik weiger?” duwde Jacob hem toe. „Dan zullen wij geweld moeten gebruiken, mijn hoog geachte oom!”

„Kom, kom! Gij wilt met mij schertsen?”

„O ja! Ik heb lust u in scherts te wurgen!” riep Frans, greep den ouden woekeraar bij de keel en duwde hem op de sofa. Nu, wilt gij het doen?”

„Neen, ik wil niet!” antwoordde hij; moeite deed de om los te komen.

„Vader!” zeide Frans, terwijl hij zich tot Greiffman wendde, „bewaak gij dezen schurk! pak op, dat hij u niet ontsnap! Ik zal intusschen de papieren voor den dag halen.”

W. KUIJPERS ,
Passer Senior.

M. JANET.

**Agenten voor de Low Morr en andere
Gieterij Maatschappijën**

VAN HAREN NOMAN & KOLFF.

JACOMETTI & Co.

TENTÉE.

CHAMA, LAUGIER & ESMIOL.

LANGE & Co.

J. FAES.

JOHN PRYCE & Co.

CHAULAN, DEELEMAN & Co.

• Maar het is toch beter doodarm te zijn en zijn goede naam te behouden, dan doodarm in het tuchthuis te zitten. Met uwe bekwaamheid kunt gij spoedig weder in even goede omstandigheden komen, als waarin

de aan beiden eerst het geld en toen vijftien duizend gulden voor het eigendom van Seilitz, dat hij reeds

Théâtre Français de Batavia.

Direction de MM. VAN KINSBERGEN et Ad. POTIER.

Avec l'autorisation de M. le Résident de Batavia.

Lundi, 9 Juin 1856.

Onzième représentation du premier mois de l'abonnement de la seconde année.

LUCIE DE LAMMERMOOR.

Grand Opéra en 4 Actes. Musique de Donizetti.

Le spectacle commencera à sept heures précises. (1277)

Iemand van middelbaren leeftijd, in Landelijke ondernemingen, zoowel als met Fabriekwerken bekend en van goede getuigschriften voorzien, zag zich gaarne spoedig weder geplaatst. Adres letter H, postkantoor Indramayoe. Brieven franco. (1240)

Boekhandel van H. M. van Dorp, te Batavia.

Illustrierte Zeitung 1856.

Per Mail f 40.—

London Illustrated News 1856.

Per Mail f 52.—

(1238)

ALGEMEENEN ATLAS

van

NEDERLANDSCH INDIE.

te zamengesteld door

P. Baron MELVILL VAN CARNBEE.

De ondergeteekenden hebben de eer te berigten, dat de intekening op dit belangrijk werk dermate aan de verwachting heeft beantwoord, dat de uitgave met kracht kan worden doorgezet en voltooid. Ten gevolge dier buitengewone deelneming, zijn de uitgevers besloten de navolgende gunstige voorwaarden te stellen:

Bij de aflevering van ieder stel van vier of zes kaarten, zal telkens aan Heeren Intekenaars gratis een vijfde en zevende kaart als premie worden aangeboden.

Op deze wijze wordt de aanvankelijk gestelde prijs van den Atlas, met p. m. 20 pCt. vermindert.

Onzen dank betuigende voor de protectie aan deze onderneming geschonken, verzoeken wij beleefdelijk ten spoedigste de intekenlijsten terug te zenden, voor zooveel zulks nog niet is geschied, zullende de aflevering van het eerste stel kaarten, reeds in den loop van deze en de volgende maand geschieden.

De intekening staat voortdurend open. Prospectussen en Intekenlijsten worden gaarne op eerste aanvraag toegezonden door

De Uitgevers,

VAN HAREN NOMAN & KOLFF.

(1288)

BATAVIA, 6 Junij 1856.

S. D. BRANDON.

MAGAZIJN VAN HEEREN MODE ARTIKELN, in de STAD en op RIJSWIJK.

Onder de menigte nieuwe artikelen waar dagelijks bovengenoemde Magazijnen mede vermeerderd worden, berigt ik de ontvangst van:

- Een groote partij Zwarte, Blaauwe en Gekleurde Lakens, Tricots, Satin de Laine, Linnen Drill en een prachtig assortiment Vestenstoffen.
- Een groot assortiment Witte en Gekleurde Hemden, Boorden en Voorstukken voor Hemden.
- Een nieuwe zending Gibus Hoeden, Zijden Hoeden, Panama Hoeden, Bengaalsche Hoeden, Stroo Hoeden, Koetsiers Hoeden, alsmede Zijden, Lakensche en Linnen Petten.
- Zeer ligte Zijden, Satijnen, Moiré, Gros Grain, Batiste Cols en Doeken.
- Eene uitgezochte partij Parijsche Heeren Schoenen, met Elastiek, met Knoopjes, en Bal Schoenen.
- Satijnen, Zijden, Glacé, Garen en Katoenen Handschoenen, alsmede Kousen, Sokken, Onderpantaloons en Borstrokken, in alle kwaliteiten en modellen.

S. D. BRANDON berigt zijnen geëerde begunstigers, dat de prijzen der Goederen en Kleedingstukken in zijn Magazijn op Rijswijk, even billijk zijn als die in de Stad. Prijs Couranten worden gratis afgegeven. Costumen voor Heeren Ambtenaren worden tot zeer billijke prijzen geleverd, en de Borduurselen worden op hetzelfde Laken als van de Rok bewerkt. (1280)

Boekhandel Van Haren Noman & Kolff.

Electro Magnetische Telegraaf.

I. C. C. van Hall, de electro magnetische telegraaf in zijne verschillende trappen van ontwikkeling f 6.—
II. van Koten, de galvanische stroom toegepast op telegrafen en uurwerken f 4.—
III. Dr Duparc, de electro magnetische telegraaf in zijne tegenwoordige toepassing. f 2.—
IV. van Koten, de electro magnetische telegraaf in natuurlijke grootte voorgesteld en opgehelderd f 4.—
Bij de voorgenomen invoering der telegrafie op Java zullen bovenstaande, populair geschreven werken voorzeker welkom zijn. (1290)

JAVA-BODE.

H. H. Intekenaren op bovengemeld Blad, die geneigd zijn met hun abonnement voor het tweede halfjaar 1856 voort te gaan, worden beleefd verzocht, hiervan zoo spoedig mogelijk aan den Ondergeteekende kennis te geven, en hem de gelden daarvoor Franco toe te zenden, ten einde geene vertraging in de ontvangst te ondervinden en de Uitgever in staat gesteld moge worden, de oplage bij tijds te regelen.

Prijs voor het tweede halfjaar:
voor Batavia..... f 12.50,
• Java..... 15.—
• de Buitenbezittingen..... 17.50.
• Nederland..... 22.50.

Brieven franco aan

den Administrateur van dat Blad,

H. M. VAN DORP.

(1248)

De Intekening en Storting voor dat Blad kan ook geschieden bij van Haren Noman, Kolff & Co. te Samarang en E. Fuhri te Soerabaya.

Op nieuw ontvangen : Algem. Nederduitsch-Maleisch WOORDENBOEK,

in de Hof, Volks- en Lage Taal, door P. P. Roorda van Eysinga.

Gebonden in stevigen band, ad f 16.—

Bij

(1232) VAN HAREN NOMAN & KOLFF.

Voor Passage naar Nederland

wordt aangeboden het snelzeilend barkschip Jupiter, kapitein van der Meij, om tegen het laatst dezer maand van hier te vertrekken. Nadere informatie te bekomen bij de heeren Adam & Co. te Soerabaya en alhier bij de agenten

(1273) BÜSING, SCHRÖDER & Co.

BATAVIA, den 6 Junij 1856.

Het Vertrek der Stoomboot LANGAN LAMONGAN, is bepaald als volgt:

Van Batavia naar Samarang

op den 5, 15 en 25 van iedere maand, en

Van Samarang naar Batavia

op den 10, 20 en 30 van iedere maand.

Nadere inlichtingen te bekomen bij

(1269) MACLAINE, WATSON & Co.

Het vertrek van het Stoomschip BANDA naar Samarang en Soerabaya is bepaald op den 12den dezer, des morgens ten 8 ure.

Nadere inlichtingen te bekomen bij

(1270) W. CORES DE VRIES.

BATAVIA, 6 Junij 1856.

Vier en twintig uren na aankomst der verwacht wordende Landmail zal het stoomschip PADANG via Samarang en Soerabaya naar Macassar, de Molukkes en Timor vertrekken.

Voor vracht en passage adressers men zich bij

(1271) W. CORES DE VRIES.

BATAVIA, 6 Junij 1856.

Passage naar Rotterdam.

wordt aangeboden met het nieuw gebouwd snelzeilend barkschip MAARTEN VAN ROSSEN, kap. G. F. Rijken, bijzonder goed ingericht en uitgerust voor passagiers, hetzelve voert een mediceing doctor. Het vertrek van hier is bepaald in de eerste helft der maand Julij.

Adres te Samarang bij J. G. Thooft, en alhier bij de agenten

(1254) HAAGER & SCHUURMAN.

Passage naar Rotterdam

met het snelzeilend en voor den overvoer van passagiers bijzonder goed ingericht schip Twee Anthony's, kapitein J. F. Klomp. Aan boord bevindt zich een bekwaam geneesheer. Het schip zal omstreeks het midden dezer maand van hier vertrekken.

Adres bij

(1246) REIJNST & VINJU.

BATAVIA, 3 Junij 1856.

Voor Passage naar Nederland

wordt aangeboden het nieuwe snelzeilende Oldenb. barkschip Mimmi, kap. Segebede, om in het laatst dezer maand van hier te vertrekken. Nadere informatie te bekomen bij de Heeren Adam & Co. te Soerabaya en alhier bij

de Agenten,

(1257) BÜSING, SCHRÖDER & Co.

BATAVIA, den 4 Junij 1856.

verkocht had, benevens al den verloopend interest

De drie mannen verwijderden zich. Toen de schurk zich in zijn huis alléén bevond, maakte eene koortsachtige woede zich van hem meester. „Wraak!” was het éénige woord, dat uit zijn mond kwam en dat in zijn binnenste duizendvoudige malen herhaald werd. Maar hoe zou hij zich wreken? Besluiteloos wierp hij zich op de sofa en balde krampachtig zijne vuisten. Nadat hij verscheidene malen eene alleenspraak begonnen had, welker refrein telkens was, „wraak,” begaf hij zich in zijn slaapvertrek.

Acht weken later verliet de heer Greiffman Breslau, om zich met zijn gezin naar een landgoed te begeven, dat hij voor het geld van den woekeraar had aangekocht.

Ook Seilitz vonden wij in het bezit van een aanzienlijk landgoed: 't was hetzelfde, dat eens zijnen vader had toebehoord. Hij, die het tot dien tijd in bezit gehad had, was om geld verlegen, en zoodoende verkroeg Seilitz het spoedig weder in zijn bezit.

Kort daarna vond men het misvormde lijk van een man op de straat vóór het huis van Jacob. Het was het lijk van den ontrouwen zaakwaarnemer.

Eene Zonderlinge Overeenkomst.

Twee jonge Engelschen, Davidson en Mocker, verlieten op zekeren avond gezamenlijk een huis in de City te Londen: Nadat Davidson afscheid van zijnen begeleider genomen had, sloeg hij den weg naar zijne woning in. Mocker echter volgde hem op geringen afstand en toen Davidson op het punt stond zijn huis binnen te treden, sprak hij hem aldus aan.

„Davidson, eer gij te bed gaat, wenschte ik u wel een voorstel te doen; kom mede naar het nabij gelegen koffijhuis, daar kunnen wij de zaak klinken.”

„Een voorstel?” vroeg Davidson verwonderd. „wij hebben den geheelen avond te zamen doorgebracht en gij hebt er geen woord van gerept; nu ik op het punt sta mij ter ruste te begeven, komt gij er eerst mede voor den draad. Dat is zonderling mijn vriend. Het is reeds half twaalf en gij weet het, dat ik nu twaalf uur niet meer binnengelaten word.”

„Dat doet niets ter zake, gij kunt des noods bij mij slapen, de zaak moet heden avond vereffend worden.”

„Maar vriendliep, mag ik dan weten van welken aard uw voorstel is?”

„Dat zult gij zoo straks vernemen, ga maar even met

mij in het koffijhuis van Mr. Troughton, de gasten zijn reeds allen vertrokken en wij zijn dus alleen; juist zoo als ik zulks wenschte.

Mocker trok zijnen vriend mede in het koffijhuis, dat reeds geheel verlaten was. Mr. Troughton bragt op verzoek der beide gasten een flesch Port en nadat hij de deuren, uit eerbied voor de policemen, behoorlijk had gesloten, vleide hij zich op eenen onderwetschen leuningstoel neder en begon als een tweede Fallstaff te snorken.

„Leve onze vriendschap!” riep Mocker, zijn glas in de hand nemende, „op uw gezondheid, Davidson!”

„En op de ontkenning van uw geheim, mijn vriend. Zoo achterhoudend had ik mij u niet voorgesteld,” antwoordde Davidson.

(Wordt voortgezet)

BATAVIA.

— In den avond van H. woensdag, ongeveer ten half acht ure, vervoegde zich een goed gekleed Javaan, ten huize van den heer v. D. op Rijkswijk, die toevallig afwezig was. Hij verhaalde aan de vrouw des huizes ongeveer het volgende.

Hij was de zoon van den hoofddjaka te P. en volgeling van den regent aldaar, waar de heer v. D. vroeger eene ambtsbetrekking had bekleed. Zijn meester, de regent, was door den regent van J. van niets meer of minder beschuldigd dan van last te hebben gegeven tot den gepleegden moord aan den wedhono van M. Vrees voor de gevolgen van die beschuldiging, had den regent van P. bewogen, onverwijd over land naar Batavia te vertrekken, ten einde den gouverneur generaal daarover te spreken. Des regents broeder, de regent van D. zou tegen den 20sten dezer hem over zee volgen. Hij vertelde voorts eene menigte bijzonderheden van de landreis, hoe de wagen bij het afdalen van den Megamendoeng was gebroken; hoe de regent te Buitenzorg komende, daar was opgehouden en gebrek had gekregen aan geld en daar zou blijven, tot dat de heer v. D. hem aan de noodige fondsen zou hebben geholpen. De regent zou dan den volgende zaterdag de reis naar Batavia voortzetten. Deze rekende er op, dat de heer v. D. hem op dien dag wagen en paarden zou zenden op de poststation Bidara Tjina. Tevens reikte hij eenen brief over van den regent aan den heer v. D. gerigt. Hij verklaarde eindelijk, door den regent herwaarts te zijn gezonden, om van den heer v. D. eene som van f 500,— te vragen en onverwijd met het te ontvangen geld naar Buitenzorg terug te keeren.

Te huis komende, vernam de heer v. D. van zijne echtgenoot alles wat haar verhaald was. Hij breekt den brief open en vindt daarin de volkomene bevestiging van dat verhaal. Hij kan bijna niet gelooven wat hij vernomen en in der haast gelezen heeft. Hij vindt de beschuldiging zoo gewichtig; hij is, altijd verkeerende onder den eersten indruk, zoo overtuigd dat de regent van P. het slagtoffer moet zijn van eene inlandsche intrigue, dat hij den zendeling laat komen, ten einde uit zijnen mond zoo mogelijk meer bijzonderheden deswege te vernemen. Deze blijft onder aan den trap eenigzins in de duisternis zitten. Hij herhaalt alles bijna woordelijk. Nadere bijzonderheden deelt hij mede, maar die verspreiden niet meer licht over deze duistere zaak. De heer v. D. nog niet terug gekomen van de verbazing, waarin het verhaal van den zendeling en de vlugtige lezing van des regents brief hem gebragt hebben, verzocht den zendeling den volgende morgen tegen 7 ure terug te komen, om het antwoord af te halen. Deze vertrekt daarop.

De heer v. D. begint over het gebeurde meer na te denken. Het geheele verhaal komt hem, bij meer bedaarde overweging, minder geloofwaardig voor dan in den beginne, toen hij nog onder den eersten indruk verkeerde. Hij neemt den brief nog eens op en herleest dien meer dan eens. De zendeling had verklaard, dat die brief geschreven was door des regents zoon, die zijnen vader had gevolgd. Ja, het schrift had eenige overeenkomst met dat van dien jongeling. De handteekening was nogtans niet die van den regent. De heer v. D. hechtte daaraan niet, omdat hij bij onderzanding wist, hoe inlandsche hoofden door hunne vertrouwelingen particuliere brieven laten schrijven en onderteekenen, zonder dat zij daar eenig gevaar in zien.

De heer v. D. wacht den volgende ochtend den zendeling te vergeefs af. Dit wekt meer en meer zijne achterdocht. Hij brengt den brief bij de politie en nu blijkt, bij eene vergelijking van het schrift, dat de geheele historie een verdocht en de schrijver dezelfde persoon is, die, blijkens ons nummer van den 24 Mei jl. den pangeran Sjarief Hamied voor eene som van f 200,— heeft opgeligt.

Wij vernemen zoo even dat het der politie gelukt is den dader te vatten.

Sumatra's Westkust. Volgens berigten over de maand Mei jl. stond het te veld staande padigewas zeer schoon en was met den oogst bereids een aanvang gemaakt.

De verwachting omtrent den koffijogst was mede gunstig.

Gedurende die maand kwamen ter reede van Padang aan twee Nederlandsche schepen, een Fransch schip en drie Amerikaansche schepen, allen bestemd om producten in te laden.

Bencoolen. Van hier is berigt, dat twee vrouwen, die in der tijd door eene bende Passumbahsche roovers werden geroofd, hare gevangenschap hadden weten te ontkomen, en na eene moeitelijke reis van vele dagen tot hare betrekkingen waren teruggekeerd.

(Jav. Cour.)

NEDERLAND.

Naar men te Apeldoorn verzekert, wordt Z. M. den 10 of 11 April op het Loo verwacht, om aldaar eenige dagen te vertoeven. Of evenwel de koninklijke familie dezen zomer, als naar gewoonte, haar lustverblijf zal betrekken, is eene zaak die aldaar wel hartelijk wordt verlangd, doch aan de vervulling waarvan men algemeen twijfelt, naardien de weinige werkzaamheden in de moestuinen aan geen lang verblijf doen denken.

Ook zullen, naar men zegt, de meubelen van H. M. voor een gedeelte naar Bronckee worden vervoerd, hetgeen mede bovengenoemd vermoeden helpt bevestigen.

— Men meldt uit Hoorn, dd. 6 April: De vangst van haring op de Zuiderzee is thans zoo druk, dat deze tak van bedrijf voor onze arme visschers op dit oogenblik eene goede uitkomst oplevert. Dagelijks ziet men thans dien visch met duizentallen aanbrengen. Als eene buitengewone vangst mag vermeld worden, dat gisteren in twee ophalen of trekken tusschen de zeven en acht lasten haring zijn opgehaald, dat als iets buitengewoons mag aangemerkt worden.

— Volgens telegrafisch berigt van den Nederlandschen consul te St. Petersburg, is bij keizerlijk besluit van den 4 April 1856 de vrije uitvoer van granen uit alle havens van het Russische rijk weder op den vorigen voet toegestaan worden.

— **Haarlem, 7 April.** Dezer dagen heeft zich in de provincie Noord-Holland het geval voorgedaan, dat een loteling, die, uithoofde van lichaamsgebreken, door den militieraad voor een jaar was vrijgesteld, en finale vrijstelling reclamationeerde, in hooger beroep, bij hervisitatie gebreken is voor de dienst geschikt te zijn, en alzoo door het collegie van gedeputeerde staten, onder afwijking van de uitspraak van den militieraad, is gedisgineerd.

— Te Ouddorp (Zuid-Holland) had den 7den April de openbare verkoop plaats van 61 noordkapers, waarvan er den 6den nog één leefde en één een jong heeft geworpen, dat echter onvoldragen was en de grootte had van een gewonen schelvisch. De verkoop heeft de som van f 3115 opgebracht.

— Den 5den April hebben eenige Arnhemdsche visschers op eene zandplaat nabij de gemeente Vrouwepolder, mede 13 stuks traanvisschen gevangen, welke, vermoedelijk met een vloed naar die kusten gedreven, aldaar op het drooge zijn geraakt; sommigen hebben eene lengte van 22 voet.

— Dezer dagen had er in het dorp Leidschendam eene dubbele poging tot misdaad plaats. Een zekere C. keerde des namiddags met zijn wagen van de Leidsche markt terug, toen hij bemerkte dat de linzen uit de as der wielen waren genomen. Gelukkig werd hij dit nog bij tijds gewaar, herstelde het gebrek en reed huiswaarts. Maar, aan dit gevaar ontsnapt, stond hij aan een ander bloot, dat wissel gevolgen zou hebben. Zijne vrouw had, als naar gewoonte, karnemelk voor hem gereed gemaakt, die, boven het vuur in de keuken hing te koken. Bij schemering in de keuken komende, stond zij niet weinig verbaasd blaauwe vlammen boven den pot te zien.

De spijs werd onderzocht en men vond op den bodem van den pot een zeer groot aantal bolletjes phosphorus, blijkbaar van lucifers afgesneden. Nog denzelfden avond werden een paar personen, op wie de verdenking viel, in hechtenis genomen, en de justitie zet hare nasporingen voort.

— In 1852 werd kapitein Th. Cars, Th. zoon, voerende het barkschip *Ternate*, hier ter stede te huis behoorende, voor het verzuimen eener vloote en onbeduidende formaliteit, aan hem gezagvoerder geheel onbekend, door de fiscale autoriteiten te Manila in de enorme en tevens hoogst onregtvaardige boete van ca. f 2500 geslagen. De reeder van het schip wendde zich met zijne belangen aan onzen minister van buitenlandsche zaken, die daarop met de meeste bereidwilligheid deze aangelegenheid aan de zorg van Z. M. gezant te Madrid, den baron van Grovestins, aanbeval. Deze diplomaat, reeds zoo gunstig bekend door zijnen ijver, wanneer het de verdediging van de belangen zijner landgenooten geldt, trok zich ook deze zaak met ijver, klem en tact aan en het mogt hem gelukken, dat zijne onvermoeide en gedurig herhaalde pogingen met dien goeden uitslag werden bekroond, dat dezer dagen door de hooge regering te Madrid de teruggave der geheele boete aan den gezagvoerder van de *Ternate* werd bevolen.

— Den 21 April a. s. zal voor den Hoogen Raad der Nederlanden, kamer van strafzaken, behandeld worden het beroep in cassatie van H. J. Lion, gepensioneerd adjunct-intendant van het leger in Ned. Indië, wonende alhier, tegen een arrest van het provinciaal gerechtshof in Gelderland, waarbij hij, met bevestiging van een vonnis der arrondissements-regtbank te Tiel, is schuldig verklaard aan laster in een gedrukt en verspreid geschrift (de Indiër), en veroordeeld tot eene maand gevangenisstraf en geldboete van f 25.

— Z. M. heeft vergund aan den gepens. onder-intendant 1ste kl. van de militaire adu. in Oost-Indië W. Kreling, het dragen van de activ.-uniform; — overgeplaatst: de 2de luits. H. Spoelder en W. G. Munters van het koloniaal werfdepôt, in hun rang en ancienniteit bij het wapen der inf. van het leger in Oost-Indië.

Arnhem, 8 April. Volgens een alhier ontvangen telegrafisch berigt, is de koffer van Hare Majesteit de koningin-moeder, op de reize naar St. Petersburg vermist, aldaar aan het adres bezorgd, in gaven en ongeschonden toestand. In hoeverre het onderzoek van de heeren van Gend en Loos, tot het terugbrengen van dien koffer heeft medegewerkt, wordt daarbij niet opgegeven.

ENGELAND.

Londen, 10 Maart. De van regeringswege openbaar gemaakte bijzonderheden omtrent den val van Kars zijn reeds meermalen het onderwerp geweest van de artikelen der dagbladen, en zelfs vroeger wist men, dat de onverzettelijke onverschilligheid van den engelschen gezant te Constantinopel, lord Stratford de Redcliffe, als reden genoemd werd dat de vesting tot overgave verplicht is geworden, ten gevolge van een hongersnood, die vijf maanden in meer of minder mate duurde. Generaal Williams beklagde zich over eene menigte zaken, als het uitblijven van kleeding, legerbehoefden enz., doch lord Stratford schijnt hoegenaamd geen acht daarop te hebben geslagen, niettegenstaande de dépêches van het ministerie uit Londen, en men moet zich grootelijks verwonderen dat de gezant onder zulke omstandigheden zijn post behield. De vijandelijke gezindheid van lord Stratford tegen generaal Williams is vreemd, doch niet minder schijnbaar vreemd is de vriendschappelijke gezindheid, die het cabinet van St. James noopte om zulk eene verhouding slechts door aanmerkingen en vernederingen te bestraffen. Niet onwaarschijnlijk is het, dat de mededeelingen van een attaché der engelsche ambassade te Constantinopel, die in het werk van *Arovis Englieman* (vroeger aangehaald) voorkomen, bewaarheid zullen worden en dat de levantsch-russische kwestie een tafereel van bedekte kuiperijen en in het duister volvoerde ontwerpen oplevert, dat de verbazing en afkeer der beschaaftde wereld ten top zou voeren, indien het bekend werd.

Londen, 11 Maart. Gisteren avond deelde lord Palmerston in het Hoogerhuis de juiste woorden eener telegrafische dépêche mede van den minister van oorlog aan generaal Simpson, waarover dezer dagen veel gesproken is. De dépêche zou o. a. in het oorspronkelijk geluid hebben: „Ik beveel Dowb, in uwe aandacht,” of wel „draag zorg voor Dowb.” Generaal Simpson, die hier niets van begreep, verkeerde in de veronderstelling

dat Dowb een russisch fort of stelling was, en zocht er onvermoeid naar, tot dat hij eindelijk om opheldering vragen moest, als wanneer Dowb, bleek, door een nalatigheid in het telegraferen, de verkorting van Dowbiggins te zijn. Nu is Dowbiggins een neef van lord Panmure, minister van oorlog. Het publiek zag in den aanbeveling een nieuw misbruik van invloed en beschuldigde den minister zelfs, dat de verkorting Dowb, geen fout, maar eene opzettelijke vermomming was. Het gou vernementsblad de *Globe* sprak daarop de zaak tegen als zijnde verkeerd voorgesteld. De ware woorden der dépêche waren, volgens hetgeen lord Palmerston verklaarde: „Ik beveel u Dowbiggins aan, indien hij be kwaam en zoo er eene plaats vacant is,” welk laatste trouwens wel vereischt zou worden, ook zonder bijvoeging daarvan door lord Panmure. En reeds dadelijk geantwoord op die dépêche, „De Russen hebben gisteren onze verschaningen aangetast; Dowbiggins en zijn manschappen hebben zich onderscheiden.” Hoe goed had lord Panmure dus het oogenblik gekozen tot verdere bevordering van zijnen neef, die in één jaar reeds verscheidene rangen doorloopen had.

Londen, 17 Maart. Eenige dagen geleden heeft zich eene deputatie tot sir Benjamin Hall, minister van openbare werken, vervoegd, met het verzoek te willen gelasten, dat het militaire muziek zich des Zondags niet meer in het park van Kensington deed hooren. De heer Haldane, hoofd der deputatie, zeide gezonden te zijn door eene vereeniging in 1850, om de sluiting der postkantoren op Zondag te verwerven, bijeengekomen dat zij zich, na de teleurstelling op dat tijdstip ondervonden, ontbonden, doch nu weder vereenigd had om de ontheiliging van den Sabbath door de opening van het Britsche museum, het cristallen paleis en andere plaatsen van vermaak op Zondag, te beletten en tevens het ophouden van het spelen der muziek in de Kensington gardens te verwerven. De spreker der deputatie bedreigde sir B. Hall bij het slot zijner rede, dat hij bij de aanstaande verkiezingen, niet weder te Marylebone herkozen zou worden, indien hij geen regt deed aan haar verzoek.

Sir B. Hall merkte altoos op, dat het in het openbaar spelen der militaire muziek op Zondag, reeds zeer vele jaren gebruikelijk was en in alle garnizoensplaatsen geschiedde, waarom hij zich verwonderde, dat men eerst op dit oogenblik outwaard had, dat zulks niet waar behoorde.

In den loop van het gesprek, hieruit tusschen eenige leden der deputatie en sir B. Hall voortvloeiende, merkte de laatste op, dat men dan ook ongetwijfeld het schaatsenrijden in de parken op Zondag moest verbieden, waarop een dier leden antwoordde, dat zulks een voortreffelijke maatregel zou zijn.

In 't kort, sir B. Hall deed der deputatie verstaan, dat hij zeer weinig geneigd was aan haar verzoek gehoor te geven, veel minder nog om de tuinen van Kew en Hampton Court des Zondags te sluiten, waarop zij vertrok.

FRANKRIJK.

Men schrijft uit Parijs: De volgende korte physiologie der conferentien behelst misschien wel veel waarheid: Turkije schijnt niet meer in aanmerking te komen, alsof het dien staat in het geheel niet gold; de turksche gevolmagtigden zijn luidelijk getuigen. Sardinië speelt een vrij ondergeschikte rol, staat voor de gade wat er gebeurt en wacht de gelegenheid af om zijne bijzondere eischen voor den dag te brengen. Oostenrijk toont zich zeer gesteld op vormen, geneigd om de onderhandelingen te rekken, dikwijls in verlegenheid gebragt door het mistrouwen, waarvan het zich het voorwerp ziet, ongerust zelfs over de taal en de gevoelens die Rusland openbaart. Engeland is, als altijd en overal, stijf, begeerig en hardnekkig. Frankrijk neemt den schijn aan, zoo als 's keizers rede ten bewijze er van strekt, vast met Engeland vereenigd te zijn, maar is, inderdaad, verzoenender en meer gezind om het sluiten van den vrede gemakkelijk te maken. Rusland eindelijk toont zich zeer ijverig, om tot het einde der onderhandelingen te geraken, gereed om de concessien te doen, die van hem verwacht worden ingevolge zijne aanneeming der vijf voorstellen, terwijl het alle eischen verwerpt, die afwijken van de grondslagen der weenvoorstellen, en is voorts beziel met de opregte begeerte om den vrede te herstellen.

— Men schrijft ons van Batna, zegt de *Achbar* (Algerie), dat zekere Baba-Hassein van Lambessa op den 21 en 22 Februarij een leeuw en eene leeuwint heeft gedood.

De omstandigheden van dit jagersfeit verdienen vermelding. Geruimen tijd was het weder prachtig geweest, doch in den nacht van 18 op 19 Februarij viel er regen, gevolgd door eene zware sneeuw, die het gebergte bedekte.

Baba-Hassein beschouwde dit als een gunstigen tijd om op de leeuwenjagt te gaan. Hij vertrok, niet gelijk Gerard gewapend met een karabijn Devigne met dubbele loop, pistolen en een ponjaard, maar eenvoudig met twee ammunities karabijnen en een slagtersmes en verschoot zich in het Auresche gebergte. Den 21 veld hij eene leeuwint neer en kwetste een leeuw aan een poot. Dit was hem nog niet genoeg. Het spoor van den gekwetste volgende, vond hij hem in eenig struikgewas en wondde hem aan een anderen poot. Het wondende dier, zijn vijand niet ontwarende, wierp zich op een boom, omvatte dien, beet er in en scheurde den zelfden van een.

Gedurende dat bedrijf bragt Baba-Hassein hem een nieuw schot toe, dat door de schouders ging. De leeuw rolde en wrongte op de sneeuw, die hij met zijn bloed rood verwe. De jager bragt hem nog een schot toe en met reden vermeende dat de leeuw nu niet meer te vreezen was, naderde hij hem, greep hem met eene krachtige hand onder de kinnebak en stak hem met zijn slagtersmes een slagader af.

De leeuw werd naar Batna vervoerd. Hij woog 300 kilogrammen, had de lengte van 3 meters en was den vijfde door Baba-Hassein ter neer geveld.

Parijs, 11 Mei. De heer Bonne-chose, luitenant bij het 1 regiment grenadiers van de keizerlijke garde en ordonnans-officier van den generaal, opperbevelhebber der garde, Regnault de St. Jean-d'Angely, is heden middag ten 1 ure levenloos op den vloer zijner slaap-

DUITSCHLAND.

— Gisteren voormiddag tusschen 10 en 11 ure heeft de heer von Hinkeldey, directeur-generaal der policie, met pistolen gedueleerd met den heer von Rochow, eersten luitenant en lid van het Heerenhuis. Het schot van Rochow trof von Hinkeldey in de borst, en weinig oogenblikken daarna volgde de dood. Men verneemt dat de verschijning van von Hinkeldey in het lokaal, waarin dezer dagen voor de adellijken van den hoogsten rang een manège-feest werd gegeven, de oorzaak was van den twist. De heer von Hinkeldey was in groot-uniform bij die partij verschenen, en de heer von Rochow, met de leiding van het feest belast, trad hem te gemoet met de barsche woorden: „dat hier geen policie noodig was." Een woordenwisseling was hiervan het gevolg, en de heer von Hinkeldey eischte van von Rochow voldoening als man van eer. Von Rochow nam de uitdaging aan, en de uitdaging van het gevecht berooft den staat van een zijner ijverigste hoofdamtensaren. De secundant van von Hinkeldey was een geheim-opper-regiment-generaal, die van von Rochow zijn broeder. Het baart overigens niet weinig verwondering, dat von Hinkeldey, die zeer kortzigtig was, een duel met pistolen aannam. Zijne familie wist niets van het voorgenomen gevecht. Von Hinkeldey was met twaalf ridderorden gedecoreerd. Von Rochow, die voor het gevecht zijn ontslag als lid van het Heerenhuis had ingediend, is in hechtenis genomen. Ook von Hinkeldey had voor het gevecht zijn ontslag ingediend.

ZWEDEN.

Zweden en Noorwegen, ofschoon onder ééne kroon vereenigd, maar door twee regeringen en naar verschillende wetten geregeerd, zijn er thans op bedacht om, in hun wederzijdsch belang, eenheid en overeenstemming in hunne handelsbetrekkingen te brengen. Te dien einde heeft een gemengde commissie, te Stokholm zitting houdende, om de grondslagen van eene tolvereeniging voor beide landen voor te bereiden, een ontwerp van internationale wet vastgesteld.

EGYPTE.

BRITISCH INDIE.

Generaal Orgoni, thans opperbeofd van het leger der Birmanen, en na den keizer en diens opvolger, de grootste dignitaris van dit aziatisch rijk, is oud-officier van de garde. Hij verliet Frankrijk na de gebeurtenissen van 1830, en bereikte, na het eene avontuur op het an-

ZUID-AMERIKA.

Zijn verblijf in die Staten benuttigende, om zijn mond aan een Amerikaanachen tandmeester toe te vertrouwen, bragt hij in zijn geboorteland drie tanden meer terug, dan hij er bezat, toen hij vertrok. Magtig was hij aan dit nieuwe sierraad gehecht, zoo dat hij het zelfs in zijn bed niet aflag, maar de valsche tanden hechtten zich minder aan hem, want op zekeren nacht geraakten zij los en in zijne keel. De ongelukkige slaper slikte tanden: en het gouden bindsel in, alles onbederfelijk, maar ook onverteerbaar. Te vergeefs trachtte men die tanden uit te trekken . . . . uit de maag! Niets hielp en hij stierf.

**Een laatste woord, gerigt aan C. M. DAN-
WIJK & Co. te Probolinggo en elders.**

De genievolle, zestienjarige jongeling C. M. Damwijk (zijne bescheidenheid liet toe, dat hij zich zelfven als zoodanig aan het publiek voorstelde) doet zich in dien brief kennen als iemand, die volmaakt in staat is, den ongerijmsten onzin voor gezonden kost te willen laten doorgaan, want werkelijk van alles wat hij, met diepen schijn van geleerdheid, uitkraamt, is het onmogelijk iets te begrijpen, dan alleen het zoo even door ons gezegde doet, den heer Ritter op nieuw te beleedigen en dat om zich zelven te verheffen.

Wat het eerste betreft, zoo gelooven wij, dat de heer Ritter te veel gevoel van eigenwaarde heeft, zich aan het onzinnig gesnap van een (zijn schrijven toont het duidelijk) half krankzinnigen knaap te storen, terwijl, wat het laatste aangaat, de jonge, genievolle C. M. Damwijk zijne volslagen onkunde aantoonde... om geregeld zijne gedachten op het papier te stellen, laat staan, die als geniale voortbrengselen het publiek aan te bieden.

„Maar,” hoor ik verbaasd vragen, „de zestienjarige C. M. Damwijk is een geleerd man; hij, die nimmer ander dan het lager onderwijs te Soerabaya genoot, toont reeds door eigene studie een aanmerkelijken graad van hoogere wetenschappelijke kennis te hebben opgedaan, daar hij zoo maar voetstoots weg, als of het niets ware, over den Myriobiblon van Photius rede-neert en daardoor zijne bedrevenheid in de Grieksche letterkunde klaarlijklijk, en met niet weinig ophef ook, aan den dag legt.”

Wij antwoorden, dat juist hier de regel toepasselijk is, „dat wie te veel wil bewijzen, niets bewijst,” daar wij toch onmogelijk die ervarenheid van den jeugdigen Damwijk, hoe genierol anders ook! in de Grieksche letterkunde kunnen aannemen en het dus duidelijk wordt, dat een ander persoon, even als een adder onder het gras, zich achter den naam van den onnoozelen Damwijk verscholen heeft, om zijn wrok tegen den heer Ritter lucht te geven. Wij hebben hieromtrent niet alleen praesumtie maar zekerheid, dewijl toch de stijl van dien brief, even als die van den voorgaanden, in het *Sourabayasch Nieuws- en Advertentie-Blad* van den 14den April 1855, opgenomen, hoe slecht en onbegrijpelijk dezelve ook wezen moge, toch verre boven dien van de ons door den jongen heer Damwijk toegezonden bedragen staat en duidelijk aankomt van een andere hand dan de zijne te wezen.

De genievolle Damwijk staat dus toe, dat een vuige lasteraar zich onder zijn naam verschniit, om ongestraft zijne beledigingen in bombastische volzinnen te kunnen uitbraken, zoodat het schrijven van Damwijk als anonyme laster kan worden aangemerkt, welke laster alleen den verlooren schrijver brandmerkt en den heer Ritter in geenen deele raken kan.

Te beklagen is het, dat een jong mensch zich zoodanig vernedert, om zijn naam tot zulke laagheden te leenen; of ziet de genievolle Damwijk de tirades aan zijn vuigen beschermcr ook als spranken van genie aan en tracht hij op die wijze zich een naam te maken? Welligt las hij eenmale van Herostratus en vuurde diens onzinnig en misdadig pogcn hem aan, om ook zijn naam berucht, — niet beroemd, te doen worden.

Afgescheiden van het onedele, dat er in ligt, zijn naam door een derde te doen gebruiken, ontgaat het den jongen Damwijk, dat dit feit *letterdieverij* daarstelt en hij dus in de zonde vervalt, welke hij den heer Ritter zoo ongegrond toedicht en hij dus wel verdient, dat hem de ooren eens duchtig worden gewassen. Doch de lust daartoe ontbreekt ons, daar het de moriaen eende geschaurd zijn, zooals duidelijk valt op te maken uit zijne nederige verbeelding, dat *zijn prul* door den heer Ritter niet in *een aangename vertelling herschepen*, maar door dien bekenden eehrijver *verbastert*, dat is: *slechter en onbeduidender* geworden is. God beware U genadig voor het dolhuis, arme Keeje Damwijk! en voor het barsten, zoo als den kikvorsch in de fabel van Esopps overkwam.

En hiermede zouden wij kunnen eindigen; ware het niet, dat wij nog ons leedwezen wilden betuigen, dat de redactie van het *Soerabajasch Nieuws- en Advertentieblad* onzen haar gegeven raad niet opgevolgd en nogmaals haar blad geleend heeft tot het opnemen van diergelijke stukken, welke hetzelfde voorzeker niet in de achtung van het publiek zullen doen rijzen.

Te meer had zich die redactie daarvan moeten onthouden, dewijl zij solve, in haar naschrift op Damwijk's brief, erkent, dat zij de, haar door ons als bijlagen tot

Op die terugzending blijven wij nogmaals aandringen en zullen, bij terugontvangst, dezelfde onder de oogen des publieks brengen, opdat hetzelfde den genietvollen Damwijk in zijne volle kracht leere kennen en bewonderen ..... of beklagen.

Ten slotte roepen wij hier nog eene raadgiving aan C. M. Damwijk c. s., zoowel als aan de redactie van het *Soerabajasch Nieuws- en Advertentieblad* om, bijaldien zij toeh voor het publiek wenchen te schrijven en verstaanbaar willen zijn, drukken bezoeven bij de plaatselijke onderwijzers af te leggen, ten einde zich op nieuw de beginselen onser moedertaal te doen inprenten, beginselen, die, mogen zij ze al eens gekend hebben, thans voor hen blijkbaar geheel tot de terra incognita behooren.

Mr. L. J. A. TOLLENS.

BATAVIA, 5 Junij 1850.

Ter voldoening aan de belofte, voortkomende aan het slot der aankondiging eener ineenkoming, ten behoeve van eene te bouwen, nieuwe R. K. Kerk alhier, geplaatst in de *Javasche Courant* en den *Jav. Bode* van den 20 en 22 September 1851, hebben wij bij deze de eer, aan de schenkers van bijdragen tot genoemd doel, mede te deelen de volgende

OPGAVE van den uitslag der intteekening, ten behoeve eener nieuwe R. K. Kerk te Samarang.

Bantam.	f	17,—	pot Transp. f	11803,—
Batavia, ...			Banjoemass.	128,—
a Ommelanden	211,—		Bagelen.	—
b Stad en Voorsteden			Kadoe.	10,—
nog geene opgave			Dioejocarta	203,—
ontvangen.			Seracarta.	760,—
c van N. N.	f	89,—	Z. H. de keizer	
Ruitensorg.		20,—	v. Seracarta	500,—
Krawang.		—	Madicoen.	2,—
Preanger Reg.			Patjitjan.	9,—
schappen.	120,—		Kodirie.	8,—
Cheribon.	405,—		Sumatras Westkust, ...	
Tagal.	80,—		door tusschenk.	
Pekalongan.	129,—		a van den Gou-	
Samarang, ...			verneur.	96,—
a Afdeelingen.	283,—		b van het R. C.	
b Stad.	9070,—		kerkbest. te	
c Milit. komm.			Padang.	103,—
in de 2de Afd.	243,—		Lamp. district.	2,—
Japara.	20,—		Benkoelen	13,—
Rembang.	99,—		Palembang.	70,—
Sorababaya, ...			Bangka.	45,—
a Afdeelingen.	175,—		Billiton.	35,—
b Stad.	311,—		Rioew.	12,—
c door tusschenk.			Bortien, ...	
van N. N.	84,—		a Z. en O. Afd.	—
d Milit. komm.			b W. Afd.	126,—
in de 3de Afd.	59,—		Celebes en Onder-	
Pasaroean.	203,—		hoorigheden.	48,30
Bezoekie.	161,—		Moluksche Eil.	10,—
Banjoewangie.	20,—		Timor.	—

Transportere f 11803.—

Total f 13957.20

Van dit tot nu toe bekende bedrag der In-
teekening, ad. . . . . f 14087, 80
Is nog niet ontvangen eene som van. . . . . 924, —

Dus werkelijk ontvangen. f 13023,80

Door den administrateur dezer gelden tot
den 1 Januarij 1858, te goed geschreven
aan renten. . . . . 600,—

Totale ontvangst. f. 12823.20

Dit bedrag moet verminderd worden:

a met de koopsom van een erf gedeeltelijk zullende uitmaken het terrein voor de te bouwen kerk . . . . . f 3000,—

b Drukloonen voor circulairea en teekeningrijzen, overschrijvingskosten van bedoeld erf, te samen. . . . . 91,36 - 3091,36

Blijft zuiver in kas. f 10881,11

Uit deze opgave blijkt, dat ons beroep op den godsdienstigen zin der ingezetenen van deze gewesten, niet onbeantwoord is gebleven.

Wij vervullen daarom bij deze eene voor ons aangewone taak, den gever der bovenvermelde sommen onze dankbetuigingen voor hunne giften aan te bieden en hier onzen wensch uit te spreken, dat de Almagtige Gever aller goede gaven ruimschoots Zijne zegeningen over hen moge uitstorten.

Wij vertrouwen dat die zegening ook voortdurend
moge rusten op de pogingen, die nu verder worden
aangewend, ten einde het doel, dat wij ons hebben
voorgesteld, te bereiken.

Het R. K. Arbeidster.

J. P. N. SANDERS, Voorzitter.

P. DEN OUDEN, Thesaurier.

C. E. GERARD.

C. E. SLOOT, Secretary.

**J. VAN MAANEN,
J. J. DOOREIJER**

**J. J. POMERLEAU
I. FELDMAN**

SAMARANG, den 5 Mei 1886.

